

Dansens og musikkens rødder 47

Lidt om indsamlingen af Sønderhoning og Fannikedans 2

af Ole Skov

(fortsat fra sidste nr.)

For at medlemmerne i FFF fik mulighed for at meddele danse til foreningen, opfordrede foreningens bestyrelse i 1916 til: 'At specielt ældre og udenbys medlemmer møder op til foreningsaftenen d. 3. januar'. I FFF's virksomhedsdagbog fra 1916 kan man læse: 'Vi noterer Hr. Kejser-Nielsen og Hr. Krause, Fru Bang, A. Hee-Andersen m. fl. og gensynsglæden var stor - Stud. Polyt Meinertz og søster viste Sdr. Honingen, som de har danset den ved Dansestue i Sdr. Ho. Senere hen glemte man det rigtige Tav, og en stor forvirring i denne Dans's udførelse var synlig i resten af sæsonen'.

I samme periode var FFF begyndt at sende Johannes Egedal ud for at indsamle danse. Han foretog i sommeren 1916 en større rejse, som blandt andet også omfattede Fanø. Her beskrives igen Sønderhoning og Fannikedans, og nu i de varianter, som hans meddelere i Sønderho kendte. J. Egedal skriver blandt andet: 'På Fanø fandtes i Nordby: Fannikedans og Københavneren ("Lott ist todt"), i Sønderho: Sønderhoning. At der overhovedet kom noget ud af dette besøg på Fanø skyldes Hr. Grüner-Nielsen, som jeg rejste sammen med her og på Manø. Kun

Invitation til foreningsaftenen i marts 1917.

Grüner-Nielsen's bekendtskaber gav oplysninger. Ellers var folk og navnlig i Nordby lidet meddelsomme, ja, man følte, at de næsten havde en vis mistro til den, de talte med, og at de ikke var glade for, at deres ejendommelige danse kom frem i offentligheden'.¹

Egedal kom hjem med dansene, og i 1917 har man igen fået styr på dem, for Sønderhoning gennemgås på foreningsaftenen i marts måned.

Sønderhoning og Fannikedans er ikke nemme danse, og har oprindeligt haft et individuelt præg. Det viser sig blandt andet ved, at man har optegnet variationer af dansene i henholdsvis Nordby og Sønderho. De første optegnelser i 1911 var efter folk fra Nordby, og Egedal optegnede i 1916 dansene efter folk i Sønderho.

Forskellene var små, men alle danse har selvfølgelig været danset individuelt inden for en mere eller mindre fast ramme, og Sønderhoning var ingen undtagelse. De små forskelle mellem Nordby og Sønderho varianterne eller måske nærmere mellem 'Poulsens' og 'meddelernes i Sønderho', gav i en del år en vis tvivl. Men så i 1932, hvor Danske Folkedanseres Styrelse var samlet til møde i Sønderho, og man ellers dansede danse fra alle egne af landet, tog man Fanø-dansene op igen.

F. F. F.

Marts 1917.

Foreningsaftenen afholdes **Mandag den 19. Marts præcis**
Kl. 7½—9½ i Gregersens Skole, H. C. Ørstedesvej 67.

Følgende Danse gennemgås: Kræn Gaad's Firtur (III),
Sønderhoning (III), Trekarlspolka (Lekstugan I), Trinddans (Manø),
Sanglege.

Bestyrelsen.

C. V. Otterstrøm og Johannes Egedal.

Man holdt sig lidt fra dem i begyndelsen af opholdet, men med hjælp fra lokalbefolkningen fik man dem lært. For at lære dem dansede man med fanøkonerne, og Andreas Otterstrøm skriver: 'Vore damer roste os: Vi ville snart lære det, der var også mænd på Fanø, som havde svært ved at lære trinnene². Man havde en herlig aften, og man filmede endog nogle

omgange Sønderhoning og Fannikedans i det fri.

Svend Clemmensen, der både var med i DF's styrelse, og formand for FFF's beskrivelseskommission, var med ved opholdet på Fanø. Da man på vej hjem gjorde ophold på Fredericia banegård, benyttede man lejligheden til at danse Sønderhoning på perronen. Man var

noget uenige om udførelsen af dansen, men tog hjem fra Fanø med fornyet viden. Tingene faldt på plads, så i tredje oplag af hæfte III er småtingene rettet og beskrivelserne tilpasset, så de har den form, man lærte i Sønderho i 1932, og som vi i dag kender og danser Sønderhoning og Fannikedans indenfor folkedanserbevægelsen.

Noter:

1. Skriftet "FFF's indsamlingsrejse sommeren 1916"
2. Artikel i Hjemstavnsliv nr. 4, 1932.